

ПРЕС КЛИПИНГ

6 - 9. април 2018.

НАСЛОВИ

**"КОСОВСКИ ЧВОР" КОЈИ ПРИШТИНА ИЗБЕГАВА: 660 милиона евра на рачунима швајцарских банака од приватизације српских предузећа (стр.4)
Преквалификације у ИТ- пут ка новом животу или још једно разочарење? (стр.4)**

Мање од 10 ОПШТИНА у Србији има просечну плату већу од 60.000, ево које су(стр.6)

Учинак индустрије све већи(стр.6)

За непуних осам година 38 тужби за мобинг(стр.8)

Биће посла за 500 радника у Кули(стр.9)

У Новој индустријској зони у Инђији посао за 450 људи(стр.10)

Показатељи за повећање плата и пензија изнад очекивања(стр.11)

Вучуревих: У покрајини расту запосленост, извоз и производња(стр.11)

Српске бање у "статусу кво", Срби одлазе код комшија(стр.12)

Радовић о положају пензионера: Стало им је да помремо(стр.13)

"КОСОВСКИ ЧВОР" КОЈИ ПРИШТИНА ИЗБЕГАВА: 660 милиона евра на рачунима швајцарских банака од приватизације српских предузећа Тањуг

Више од 660 милиона евра од приватизације српских предузећа на Косову и Метохији завршило је на рачунима швајцарских банака.

Више од 660 милиона евра од приватизације српских предузећа на Косову и Метохији завршило је на рачунима швајцарских банака.

Приватизацију је спроводила УНМИК-ова Косовска повереничка агенција, а касније Косовска агенција за приватизацију.

Према подацима којима располаже Канцеларија за КиМ, средства од продаје око 660 предузећа у којима је радило 60 хиљада људи, под контролом су Централне банке Косова, која са Косовском агенцијом за приватизацију има закључен уговор о чувању повереничких фондова за намирење власника и поверилаца продатих предузећа.

Али, под условом да власници и повериоци докажу своја права.

Стога се новац чува на ороченим депозитима у швајцарским банкама, каже за Тањуг Игор Поповић, руководилац групе за правна и имовинска питања у Канцеларији за КиМ.

Циљ Србије је, каже, да се и та тема - повраћаја имовине, као и располагања овим новцем - стави на преговарачки сто у Бриселу.

Приштина, међутим, не жели ни да разговара о томе, и тврди да је то унутрашње питање Косова.

"Према подацима којима располажемо, укупна процена прихода од противправне продаје предузећа током приватизације износи 662 милиона евра, остварених у 60 кругова приватизације на КиМ", каже Поповић.

Од тог новца, 75 одсто је намењено за обештећење власницима и повериоцима приватизованих предузећа, 20 одсто за запослене, а пет процената је намењено за трошкове саме Агенције.

Професор Правног факултета у Косовској Митровици Душко Челић каже да још има наде да се до овог новца дође али, само ако Србија званично затражи да се "замрзну" средства од приватизације која су добијали УНМИК и приштинске власти.

У прилог томе да постоји могућност да се дође до средстава је и став УНМИК-а да садашње косовске власти нису правни следбеници косовске агенције за приватизацију коју је основао управо УНМИК.

"Средствима које је УНМИК остварио не могу располагати власти на КиМ", јасан је Челић па саветује и друге мере како се може доћи до договора око новца.

На пример, каже, треба "охрабрити" деоничаре и акционаре који су улагали на КиМ да туже Приштинске власти како пред судовима на КиМ, тако као и да велике компаније попут Телекома, ЕПС-а изађу пред међународну арбитражу.

"Мора да се алармира и Савет Европе и Европска организација за безбедност и сарадњу, па коначно и УНМИК који је имао извршну власт до 2008. у области приватизације", наводи Челић и скреће пажњу да би се тиме поправила позиција Србије у Бриселским преговорима. Каже да би Србија морала у светским медијима, посебно оним који се баве економијом, да објави програмске текстове, у којима би наша држава објаснила проблеме око приватизације предузећа на КиМ.

Тиме би се, сматра, обесхрабрили потенцијални улагачи на КиМ који желе да наставе са приватизацијом српских предузећа.

Поред тога што у овом моменту није у могућности да контролише средства од приватизације, Србија има обавезу решавања и проблема спољног дуга Косова, који јој се ставља на терет. Према истраживању из 2006. године, спољни дуг Србије, који се односи само на територију КиМ, износи 1,5 милијарди долара, а од тога је држава до сада платила 500 милиона долара дуга, поручују из Канцеларије за КиМ.

"Питање имовине ће бити једна од главних области о којима ће се преговарати са Приштином, без обзира на њихов отпор. Међународна заједница и западне земље познају концепт валснихштва и концепт капитала, па то не може бити игнорисано, ма колико Приштина то покушавала да третира као њихово унутрашње питање", верује Поповић.

Питање имовине је, каже, стална тема на састанцима у оквиру Регионалне иницијативе за повратак расељених лица (Скопска иницијатива) још од 2014. године, а у којима учествују институције Србије, Црне Горе, Македоније и Приштине под покровитељством мисије ОЕБС-а и УНХЦР-а.

Иако нема прецизних података колико имовине је враћено Србима на КиМ, јер ни УНМИК ни Привремене институције самоуправе на КиМ (ПИС) нису правиле евиденцију о повраћају имовине Србима, процена Канцеларије је да се ради о имовини вредној најмање 20 милијарди долара.

Према подацима Дирекције за стамбено-имовинске послове (Хоусе оф Проперту Директорат), коју је УНМИК формирао 2000. године за повратак узурпиране имовине, од 29.155 захтева за повраћај имовине, од којих се 27.182 односи на имовину Срба и неАлбанаца, само око 1.500 је стварно враћено у посед Србима.

Колико се бројке разликују показују подаци Косовске агенције за имовину (КАИ), која је 2006. године наследила Дирекцију.

КАИ бележи да је поднето 42.116 захтева за повратак узурпираних непокретности, од којих се 97 процената случајева односи на повратак имовине Срба и неАлбанаца.

Према извештају ОЕБС-а, закључно са 2. јуном 2015. године, КАИ је одлучила у 42.749 случајева, док се за отприлике 540 у овом тренутку и даље води поступак пред жалбеним панелом Врховног суда на Косову.

Преквалификације у ИТ- пут ка новом животу или још једно разочарење?

Драган Томић, директор Развојног центра компаније Мајкрософт у Србији и члан УО Иницијативе Дигитална Србија

У целом друштву постоји доста хајпа и незнања везано за ИТ – идеја ове приче је, у ствари, презентација једне слике из прве руке која је 100 одсто базирана на чињеницама. Једна од најлепших ствари у ИТ-у је жеља да се знање пренесе, да што већи број људи примени неку технику, алгоритам или код.

Ова прича је у том духу искуство треба ширити и усавршавати.

Доста се прича о ИТ-ју и доста се потенцира лако налажење посла и високе плате. У последње време се такође доста дискутује о преквалификацијама јер је држава и направила тај програм. Тема овог излагања су управо преквалификације.

Драган Томић, директор Развојног центра компаније Мајкрософт у Србији Ми у БИТ-у (Белграде Институте оф Теџхнологи) смо прошле јесени привели крају прву итерацију фронт-енд боотцамп-а (10 недеља, 400 сати). То је био први догађај такве врсте у Србији где смо имали 28 полазника. Ове недеље приводимо крају другу итерацију истог (благо унапређеног) боотцамп-а са 56 полазника.

Један део полазника стипендира држава у оквиру државног програма за преквалификације. По многим параметрима (број часова, квалитет програма, методологија наставе, квалитет професора, повезаност са индустријом) БИТ је лидер по квалитету у домену неформалног образовања.

После овог дугачког увода у тему, поставља се питање да ли је могуће ући у ИТ свет после преквалификација? Одговор је на први поглед једноставан: да! Може се прећи у ИТ после програма преквалификација.

Будућа снага државе зависи од броја људи у ИТ-у

Увек постоји неко АЛИ, тако и на тему преквалификација. Да би се особа преквалификовала потребно је:

Интелектуални капацитет: Не може свако да функционише у ИТ индустрији. По статистикама, између 1 и 5 процената популације има способност за функционисање у ИТ-ју. Најбољи кандидати за преквалификације су људи који су завршили друге факултете или људи који су се опробали у разним доменима (образовним, професионалним).

Начин размишљања: Људи који су спремни на учење, мењање и рад у тиму су бољи кандидати за преквалификације. Људи који нису флексибилни или спремни на промене имају мање шансе за прелазак у ИТ. Најбољи кандидати за преквалификације су људи који су већ покушали нешто сами и схватили да је структуриран програм решење.

Програм: Програм преквалификација мора бити интензиван. Код нас се ради десет недеља од јутра до вечери заједно са професорима и у групама. Идеја је да се максимална количина знања апсорбује и да почне да се размишља на другачији начин. Жељени ефекат се тешко може постићи у једноставнијем окружењу. И поред јако интензивног програма најбољи кандидати су често после целог дана рада додатно радили увече или преко викенда како би градиво додатно обрадили.

У ИТ-у **учење се подразумева до краја каријере**. Тако и кандидати за преквалификације требају да наставе са вежбањем након завршеног боотцампа.

На крају потребно је кандидатима омогућити **структурирану помоћ у тражењу посла**. То значи помоћ при изради резимеа, упознавање са основама процеса интервјуисања и стратегије у самој потрази за послом. Такође кандидат мора бити спреман да буде одбијен мноштво пута и да из сваког неуспелог покушаја нешто научи и крене у даљу потрагу са истим нивоом мотивације.

Будућа снага државе уско везана за број људи у ИТ

Ми смо ушли у процес преквалификација зато што верујемо да што већи број људи треба да нађе место у ИТ индустрији. Наш став је да је будућа снага државе уско везана за број људи у ИТ-ју. Знали смо да је пут тежак и свесно смо гледали да оптимизујемо све процедуре тако да људи нађу своје место у овој области.

Сада два месеца након завршетка прве класе БИТ-а, нешто више од 60 одсто полазника је нашло посао или праксу у ИТ компанијама. Очекујемо да ће тај проценат порасти у периоду који следи. Из друге класе не можемо знати још тачне бројеве, али на основу досадашњег искуства мислимо да ћемо преквалификовати између 60-85 одсто кандидата. Битно је напоменути да најбољи боотцамп-ови по Америци имају пролазност од око 70 одсто, што значи да су наши резултати сасвим респектабилни.

Да ли је ИТ најбоља могућност Србије?

Америка је већ прошла кроз неколико итерација дебата везаних за боотцамп-ове. У почетку је постојало лудило и најезда на њих, а касније су се испрофилисали најбољи играчи и занимања која су најбоља за кандидате из боотцамп-ова. Код нас у наредним годинама треба да дође до профилисања и категоризације послова, тако да се прецизније одреде занимања која захтевају четири године формалног образовања и послови које могу да раде људи из боотцамп-а.

За крај, људе који се преквалификују компаније/тимови треба да вреднују на више нивоа. Са аспекта знања рачунарства то су људи који су на почетку свог пута. Са животног аспекта, то су људи који имају значајно животно искуство и спремни су на рад и труд у новом домену. Дакле, дефинитивно су људи у које треба инвестирати јер знају да цене и искористе ту инвестицију. Коначно,

људи са преквалификација доносе знање из својих домена које можда у првом моменту није корисно, али на дуге стазе има знатну вредност. То су филолози, економисти, археолози, фармацеути, грађевинци, чије знање може знатно допринети развоју компаније када се крене у пројекат у неком новом домену.

Ако смо сложни у идеји да најбољу будућност Србије може да изгради ИТ, онда људе са преквалификација треба прихватити као браћу и сестре који ће дефинитивно допринети на свој начин у изградњи будућности.

(Драган Томић, директор Развојног центра компаније Мајкрософт у Србији и члан УО Иницијативе Дигитална Србија)

Мање од 10 ОПШТИНА у Србији има просечну плату већу од 60.000, ево које су

Д. Н.

Од 1. јануара Републички завод за статистику рачуна просечне плате по новој методологији, и по њиховим налазима у јануару 2018. запослени у свега девет општина у Србији примали су просечну нето плату већу од 60.000 динара.

Ово су општине где су просечне зараде веће од 60.000 динара: Лазаревац, Лајковац, Костолац, Вождовац, Звездара, Стари град, Савски венац, Нови Београд и Врачар, показује мапа коју је урадила Фондација за развој економске науке. У још десетак општина зараде се крећу између 50.000 и 60.000 динара, док су у осталима плате ниже од 50.000 динара.

Иначе, подаци о просечним зарадама су на основу пребивалишта запослених, а не општини рада.

ПОЛИТИКА ONLINE

Учинак индустрије све већи

Аутор: Александар Микавица

Индустријска производња крајем 2017. била је највећа у последњих 25 година, али је ипак заостајала 44,2 одсто од достигнуте у 1990. години

Српска индустрија крајем 2017. године произвела је највише у последњих 25 година, истакао је јуче економиста Иван Николић, уредник месечника „Макроекономске анализе и трендови” (МАТ). На представљању новог броја овог издања Економског института и Привредне коморе

Србије, он је указао да је учинак индустрије на крају прошле године премашио досадашња два максимума достигнута у протеклих четврт века. Први, који је био достигнут крајем 1997, „вештачки и једнократно”, непосредно након продаје „Телекома” и други – у време најснажније конјунктуре током марта 2008. године.

Николић је напоменуо да оваква позитивна епизода раста индустријске производње, која је започета у лето 2014. године, није забележена ни у деценији која је претходила распаду СФРЈ.

– Раст физичког обима индустријске производње осамдесетих годинама прошлог века износио је, у просеку, само 0,95 одсто годишње, док је од августа 2014. до почетка 2018. просечан месечни раст производње био 0,55 одсто, што одговара годишњем расту од 6,8 процената – казао је Николић. Снажна експанзија индустрије је, притом, и веома стабилна, с обзиром на то да је просечни раст и током 2017. био 0,54 одсто месечно.

Аутор овог истраживања закључује да је раст индустријске производње од 2014. наовамо задовољавајући, али је достигнути ниво на крају 2017. још далеко од оног из 1990.

– Достигнута индустријска производња на крају 2017. била је 44,2 одсто мања од оне из 1990. Са просечним растом у последње три године, ниво индустријске производње из 1990. Србија ће достићи 2026. године – указао је Николић.

Занимљива је и опаска аутора да се, услед бржег раста индустријске производње од раста бруто домаћег производа, њен релативни удео у бруто додатој вредности привреде увећава. Изнад је европског просека и упоредив је са најуспешнијим земљама. Овај показатељ за Србију у 2017. износи 26,4 одсто, док је истовремено у Немачкој индустрија чинила 25,7 процената укупне бруто додате вредности. Уколико би се спорији раст БДП-а за растом индустрије у Србији одржао још коју годину, врло брзо бисмо достигли Чешку или Ирску, земље у којима је индустријализација релативно посматрано најдаље одмакла.

Поред стабилности, раст индустријске производње од 2014. карактерише и све већи квалитет тог раста. Раст је одржив, јер већим делом потиче од извоза, а током 2017. и од инвестиција. Постигнути резултат је утолико значајнији јер је постигнут за време примене оштрих мера фискалне консолидације које су неповољно деловале на домаћу тражњу. Поред тога, аутор уочава последњих година тенденцију благе релативне промене структуре производње у корист области са вишим технолошким садржајем.

– У периоду 2010–2017. удвостручен је удео средње-високих технолошких области прерађивачке производње у стварању додате вредности овог сектора, са 11 на 22 одсто – истиче Николић. – Унутар овог технолошког подскупа најбоље показатеље бележи производња хемикалија и хемијских производа, која је у периоду 2014–2017. остварила чак 46 прираста додате вредности целог подскупа средње-високих технолошких области. Следе: производња непоменутих машина и непоменуте опреме 32,1 одсто и производња електричне опреме 12,3 процента.

Производња моторних возила, приколица и полуприколица и производња осталих саобраћајних средстава имале су једноцифрен допринос расту додате вредности овог подскупа области прерађивачке индустрије – 8,9 и 0,7 одсто.

Високо технолошке области, као што је производња рачунара, електронских и оптичких производа, као и производња основних фармацеутских производа и препарата, незнатно су смањиле свој удео у прерађивачкој индустрији. И то искључиво услед мањег доприноса фармацеутске индустрије, који је у лаганом паду још од 2008. године. Упркос томе, посматрано збирно, високо технолошке и средње-високо технолошке области повећале су свој допринос додате вредности прерађивачког сектора са 17 одсто у 2010, на 26 процената у прошлој години. Николић закључује да не постоје за све земље важећа развојна решења, нити је искључиво индустријализација и њена технолошка развијеност пресудна за постизање високих стопа привредног раста. Она је потребна, али није довољна, јер пример Естоније говори да кључни

покретач развоја могу бити и услуге – пре свега, стручне, научне, иновационе и техничке делатности.

За непуних осам година 38 тужби за мобинг

Од дана ступања на снагу Закона о заштити од злостављања на раду, у Вишем суду у Смедереву усвојено је шест захтева по овом основу, два су одбијена и дванаест је завршено одбацивањем или повлачењем тужбе, док су остали у поступку, преноси Подунавље.инфо.

Колико времена прође од подношења тужбе за злостављање на раду, или мобинг, како је код нас већ одомаћен назив, до правоснажне пресуде, колики је „разумни рок“ за завршетак поступка, колико је по овом основу било предмета у Вишем суду у Смедереву од доношења Закона 2010. године и како су решени. Ова питања су прослеђена надлежнима.

Даница Матејић, Радмила Ђаковић, Драгана Марковић, Драгана Јоцић, Снежана Радосављевић, бивше матичарке у ГУ Смедерево, поднеле су тужбу за мобинг, или злостављање на раду, против Града Смедерева, Градске управе Смедерево, Милијане Новаковић, начелнице ГУ и Слађане Јанићијевић, начелнице Одељења за општу управу у ГУ Смедерево.

Од 18. јануара 2017. године, када је тужба за злостављање на раду стигла у Виши суд у Смедереву (претходно се Основни суд огласио ненадлежним), до данас, заказано је десет рочишта. Последње је одржано 4. априла ове године, а следеће је заказано за 26. април. Статус предмета је „нерешен“, потврдио је порталу Подунавље.инфо судија Предраг Лукић, задужен за поступање по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја.

У међувремену је тражено изузеће судије Зорице Поповић, али је тај захтев одбијен.

Каква је досадашња годишња статистика поступања по тужбама за злостављање на раду. По овом основу у периоду од 2010. до 2013. године у Вишем суду у Смедереву није било поднетих тужби. Током 2014. заведене су четири тужбе и сва четири предмета су правоснажно решена. Наредне године, 2015, по овом основу поднето је десет тужби и све су правоснажно решене. У 2016. години је било највише, четрнаест тужби, по којима је 11 правоснажно завршено, а три поступка су још увек у току. Прошле, 2017. године по истом основу је поднето осам тужби, по којима је поступак правоснажно окончан у два предмета, а шест је још увек у току. Од почетка ове године примљене су две тужбе за злостављање на раду и тренутно су нерешене.

Злостављање, у смислу овог закона, јесте свако активно или пасивно понашање према запосленом или групи запослених код послодавца које се понавља, а које за циљ има или представља повреду достојанства, угледа, личног и професионалног интегритета, здравља, положаја запосленог и које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење, погоршава услове рада или доводи до тога да се запослени изолује или наведе да на сопствену иницијативу раскине радни однос или откаже уговор о раду или други уговор.

Такође, злостављање у смислу овог закона, јесте и подстицање или навођење других на понашање претходно описано.

Одредбе овог закона односе се на послодавце, запослене у складу са законом којим се уређује рад, законом којим се уређују права и обавезе државних службеника и намештеника и законом којим се уређују права и обавезе запослених у јединицама територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и на лица ангажована ван радног односа, као што су лица која обављају привремене и повремене послове или послове по уговору о делу или другом уговору, лица на

допунском раду, лица на стручном оспособљавању и усавршавању код послодавца без заснивања радног односа, волонтере и свако друго лице које по било ком основу учествује у раду послодавца.

Одредбе овог закона примењују се и на случајеве сексуалног узнемиравања, у складу са законом којим се уређује рад.

Биће посла за 500 радника у Кули

Д. Мл.

У општини Кула би до краја 2018. године требало да се отвори 500 нових радних места, што би значајно смањило стопу незапослености у овој општини.

До краја ове године, наиме, требало би да са радом почну два погона у новој Индустријској зони у Кули, „Фиорано 2“, који припада групи „Калцедонија Италија“ и производи доњи веш, запослиће 300 радника, те Еуроин, фабрика обуће у којој ће посао наћи 160 радника.

Погон „Фиорано 2“ је већ „под кровом“, а напредује и изградња „Еуроина“, каже за Танјуг председник Скупштине општине Кула Велибор Милојичић. Он напомиње да је са радом у новим халама већ почела компанија „Севенплант“, која се бави производњом садница воћа, и које послује у саставу холандске компаније „Вербек“. У њој је посао добило педесатак људи, уз помоћ субвенција Развојне агенције Војводине.

Са радом у новим халама већ почела компанија „Севенплант“

Све три компаније су, напомиње Милојичић, купиле парцеле у новој индустријској зони у Кулиа која обухвата 20 хектара у потпуности инфраструктурно опремљена, продате су још три будућим инвеститорима.

„У понуди имамо још 13 хектара потпуно опремљеног земљишта у индустријској зони, постоје заинтересовани инвеститори и ми се надамо да ћемо наставити са продајом плацева у тој зони, што ће нам даље донети и велики број нових радних места“, уверен је Милојичић, који напомиње да су нове инвестиције једина шанса за смањење незапослености у овој општини.

Он напомиње да у фабрици „Фиорано“ у Сомбору од пре неколико месеци већ раде на обуци будућих радника, пре свега шивача, механичара, организатора производње и водитеља линија, за нову производну јединицу у Кули, те да ће радници на обуци организованим превозом долазити у Сомбор све до отварања новог погона.

У овој компанији је истовремено Танјугу потврђено да постоји могућност отварања и већег броја радних места од најављених 300. Наиме, уколико се ова инвестиција у Кули покаже исплативом, у „Фјорану“ кажу да би била уведена и друге смене у производњи, а самим тим и дуплиран број радних места. Иначе Кула, са око 40.000 становника, тренутно, према званичним подацима Националне службе за запошљавање, има преко 4.000 незапослених и већ трећу деценију заредом једна од најнеразвијенијих општина Бачке.

У Новој индустријској зони у Инђији посао за 450 људи

Извор: Танјуг

ИНЂИЈА: На територији Општине Инђија ниче још једна индустријска зона, величине 97 хектара, потпуно инфраструктурно опремљена.

Шест нових домаћих и страних инвеститора спрема градњу погона у зони, у којима ће посао наћи још 450 житеља те општине.

Председник Општине Инђија Владимир Гак каже да је нова индустријска зона у тој општини најмодернија и најопремљенија површина те намене не само у Србији, већ и на подручју читаве југоисточне Европе.

Зона се протеже између ауто-пута Е75, односно ауто-пута Нови Сад - Београд и пруге Београд - Будимпеште, која ће ускоро постати такозвана брза пруга.

"Највише смо радили у претходних годину и по дана на адаптацији те индустријске зоне, на њу смо нарочито поносни. У целости је опремљена канализацијом, водом, струјом, гасом и телекомуникационим системом", казао је Гак.

Резултат тога је шест нових инвестиционих уговора, који гарантују да ће у Инђији поред отварања шест нових погона, бити и запослено нових 450 радника, а пуни ефекти инвестиција ће се видети, како тврде општинари, у наредних годину дана, када почне да пристиже порез на имовину и зараде, али и када на стотине домаћинстава почне да прима плату из нових инвестиција.

Тренутно више од 35 компанија послује у индустријској зони у Инђији, у чије опремање су Општина и Покрајина уложиле по 150 милиона динара.

У Инђији се у блиској будућности надају доласку још већег броја инвеститора, а на располагању је остало још свега 15-ак хектара у индустријској зони које су доступне новим малим и средњим инвеститорима, пошто се 60 хектара "чува" за, како тврди Гак, великог светског инвеститора са којим се воде интезивни преговори већ дуже време.

Он није хтео да открива Танјугу о којој компанији је реч, али је навео да је циљ локалне самоуправе да незапосленост у тој општини смањи на испод три одсто, а према подацима Националне службе за запошљавање, на крају претходног месеца, посао у тој општини тражило је око 2. 000 људи, односно стопа незапослености била је на нивоу од пет одсто.

Када је реч о перспективима за отварања нових радних места, Гак скреће пажњу да Инђија одавно не гледа на то искључиво из општинске перспективе, већ из позиције регионалног центра на тржишту рада, јер се ова општина налази на путу између Новог Сада и Београда, односно у пречнику од 50 километара привлачи готово три милиона становника Србије.

Покрајински секретар за регионални развој, међурегионалну сарадњу и локалну самоуправу, Огњен Бјелић који је пре пар дана обишао ову индустријску зону каже да ће Покрајинска влада увек пружати подршку пројектима који доприносе убрзаном економском развоју, запошљавању и бољем стандарду грађана".

Покрајинска влада учествује у изградњи и опремању 11 нових индустријских зона на подручју Војводине, а Бјелић је подсетио да су таква улагања у складу са убрзаним економским развојем и отварањем нових радних места у Војводини, како би све слабије развијеније општине Војводини, попут Шида, могле да добију потпуно опремљене индустријске зоне у којима се запослио велики број људи.

Показатељи за повећање плата и пензија изнад очекивања

БЕОГРАД: Иницијални показатељи на почетку године су добри и изнад плана, а када будемо знали податке за првих шест месеци, моћи ћемо да говоримо конкретније о простору за повећање плата и пензија рекао је министар финансија Душан Вујовић.

Он је истакао да су ове године за 60 милијарди већ повећана издвајања из буџета за пензије и плате у јавном сектору.

"На тај начин смо искористили простор дат Законом о буџетском систему који дозвољава да плате буду на нивоу од осам одсто, а пензије од око 11 одсто очекиванеог БДП-а. Да би се омогућило континуирано и даље повећање плата и пензија, у складу са овим правилима, потребно је да имамо јасне показатеље да се остварени БДП креће брже од онога што смо пројектовали. Иницијални показатељи су до сада изнад очекивања", рекао је Блицу Вујовић.

Вучуревић: У покрајини расту запосленост, извоз и производња

Д. Млађеновић

Почетак ове године је за војвођанску привреду био изузетно добар.

Како за "Дневник" каже председник Привредне коморе Војводине Бошко Вучуревић, остварени су позитивни резултати када је реч о извозу, раст је забележен и у области индустријске производње, а у свим областима региона Војводине смањена је незапосленост.

Прва два месеца ове године војвођанска привреда остварила је раст извоза. С којим земљама се највише тргује?

„Према најновијим подацима Републичког завода за статистику, које је обрадила ПКВ, за прва два месеца ове године, укупна вредност спољнотрговинске робне размене војводине износи 1,7 милијарди евра и за 17,7 одсто је већа у односу на исти период 2017. године. Вредност извоза је 779,4 милиона евра, што је повећање 14,5 одсто у односу на исти период 2017. године, док је вредност увоза 898,1 милиона евра што је за 20,6 одсто више него у истом периоду 2017. године.

ИТ грана будућности

Нови Сад се може посматрати као град ИТ предузетништва у којем послују неке од највећих ИТ компанија у Србији. Процењује се да у граду има преко 250 компанија у којима је запослено око 6.000 људи. Војвођански ИКТ кластер напомиње да је извозни приход само чланица ове асоцијације око 200 милиона евра, што је око трећина целокупног српског извоза у овом сектору. Може се очекивати даљи раст броја основаних компанија и запослених. Најважнији елемент за развој овог сектора је високо образован кадар с одличним радним способности и знањем језика. Све ово треба да утиче да разлика у висини примања не буде основна конкурентска предност.

Забележен је дефицит од 118,7 милиона евра, а учешће Војводине у укупном дефициту Србије је 15,8 одсто. Истовремено, због већег раста увоза од раста извоза покривеност увоза извозом је на нивоу од 86,8 одсто. Највећи дефицит је остварен из размене Руском Федерацијом - 157,9 милиона евра, Кином - 48,1 милиона евра, Ираком - 15,3 милиона евра, Белгијом - 13,2 милиона евра, а војвођански су привредници остварили најзначајнију робну размену са земљама Европске уније.“

Индустријска производња такође је забележила раст, које су области производње највише томе допринеле?

„Индустријска производња у региону Војводине, међугодишње посматрано, је у прва два месеца забележила раст од 6,8 одсто вођена повећањем обима производње у прерађивачкој

индустрији од 7,5 одсто. Главни покретач је прерађивачка индустрија с извозно оријентисаним областима - хемијска и фармацеутска индустрија, производња гуме и пластике, индустрија металних производа, осим машина, моторних возила и приколица, као и индустрија готових производа. На основу добрих лањских економских показатеља, ове године очекује се убрзање раста БДП-а на око 3,5 одсто. Процена раста заснива се на одржавању тренда раста у прерађивачкој индустрији и грађевинарству, опоравку енергетског сектора и пољопривреде, као и на повећању инвестиције и приватне потрошње.“

Охрабрују и подаци о смањењу незапослености у Војводини - у којим областима покрајине је број незапослених највише смањен?

„На крају фебруара број незапослених у Војводини био је мањи за 25.182, а међугодишње посматрано, на крају фебруара најбројније и процентуално највеће смањење незапослености у Србији је у региону Војводине и то у свим областима. Незапосленост је највише смањена у Средњобанатској области - за 23,6 одсто у односу на фебруар претходне године, у Јужнобачкој области за 17,5 одсто, Јужнобанатској области за 12,6 одсто, Западнобачкој области за 16,3 одсто, у Сремској области за 15,6 одсто, док је број незапослених у Северобанатској области смањен за 6,2 одсто.“

Привредна комора Војводине је практично сервис привреде. С ким сарађујете и какви су резултати вашег рада ан тиом плану?

„Успостављање и јачање сарадње с привредницима из других земаља изузетно је важно за развој наше привреде. Наш циљ је да помогнемо тржишно оријентисаним компанијама, малим и средњим предузећима да прошире своје пословање, повећају извозне капацитете, отварају нова радна места. Сарађујемо с многим привредним коморама у иностранству, организујемо и посете најзначајнијим сајмовима у региону, као и и пословне форуме на домаћем терену. ПКВ има одличну сарадњу са Покрајинском владом, Градом Новим Садом, Привредном комором Србије и регионалним коморама, Јужнобачким управним округом, Развојном агенцијом Војводине, покрајинским фондовима, Европском мрежом предузетника, али и са научно-образовним институцијама, Институтом „БиоСенс“, многим кластерима и удружењима.“

Који су даљи кораци ПКВ када је регионална сарадња у питању?

„Овог месеца предводићемо привредну делегацију од близу 20 привредника из области грађевинарства на Међународном сајму грађевинарства у Бурси у Турској, бићемо и на Сајму вина „ВИНИТАЛУ“ у Верони у Италији, где ће бити око 30 војвођанских винара. На позив Војвођанског метал кластера, посетићемо и Сајам „Тецх агро“ у Брну у Чешкој, где ће се у организацији Кластера, представити произвођачи пољопривредне механизације и опреме.“

Српске бање у "статусу кво", Срби одлазе код комшија

ИЗВОР:ТАНЈУГ

Сваког викенда четири до пет хиљада грађана Србије одлази у бањска лечилишта у суседне земље, пре свега у Мађарску и Словенију, док у нашој земљи због нерешених имовинско-правних односа многе бање годинама пропадају.

Нерешени власнички односи, било да је власник спорних бања Фонд ПИО, држава или нека друга институција, а с друге стране интереси синдиката и руководства бања два су основна разлога зашто се српске бање споро приватизују, каже за *Тањуг* министар трговине, туризма и телекомуникација Расим Љајић.

Како би се решио дугогодишњи проблем приватизације и развоја бањског туризма у Србији, формирана је, објашњава Љајић, радна група у влади која ће урадити процену вредности бања, а затим и могућност проналажења стратешког партнера за њих.

"Морамо ове године да имамо резултат, јер то је ресурс који је апсолутно неискоришћен. Сваког викенда четири до пет хиљада наших људи иде у Мађарске, Словеначке бање, иако значајан део наших бања пружа боље услове и има боље референце", оцењује Љајић.

Годинама држава води битку око "реконструкције бања", десетине су запуштене и у њих се није озбиљно улагало деценијама због дугих спорова око питања имовине, док земље у окружењу, истиче Љајић, кроз приватизацију или јавно приватно партнерство улажу значајна средства у бањски туризам.

Подсећа да су вођени судски спорови у којима је Фонд ПИО полагао право на већину бања, да је добио 10, а још 16 случајева се налази у судовима.

"То је до сада био главни разлог зашто ствар са бањама тапка практично у месту. Други разлог је задржавање статуса кво од стране синдиката. Људи у Србији се плаше сваке промене, јер онај ко тамо ради, плаши се да ће остати без посла ако дође нови власник, а руководству бања одговара овакво стање, јер управљају државним бањама па ако се промени власник, вероватно ће доћи и нови менаџмент", каже Љајић.

Због свега тога, објашњава министар, нико није хтео да улази у евентуални проблем промене власничке структуре тих бања.

"Бањама су потребне нове инвестиције и мора се ићи у сусрет савременим захтевима туриста, посебно иностраним. Зато смо покренули акцију не само приватизације и продаје, него хоћемо да створимо могућност јавно-приватног партнерства са приватним инвеститорима како би заједно улагали", објашњава Љајић.

Позив за приватизацију бање у Куршумлији

Подсећа да у Србији постоје бање које никада нису прорадиле, а чији су потенцијали значајни, попут Куршумлијске и Јошаничке бање.

Најављује да ће овог месеца бити објављен јавни позив за приватизацију бање у Куршумлији која је затворена још од 2006. године.

Када је реч о овој бањи, прецизира да је у питању недовршени објекат који се налази на 12 хектара бањског земљишта, а за коју је урађена нова процена вредности.

Међутим, на 12 хектара земљишта ове бање, право полажу како општина Куршумлија, Република Србија тако и приватни власници.

Радовић о положају пензионера: Стало им је да помремо

Аутор текста: Јелена Петровић

Држава нема никакву стратегију, никакву политику кад је брига о пензионерима у питању, каже председник Удружења синдиката пензионера Србије Михајло Радовић истичући да је стање још горе. Додаје да ако до септембра не буду имали одговор, ићи ће пред Стразбур да траже да им се пензије врате.

Ново удружење пензионера Србије (НУПС) затражило је од Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање (ПИО) и Владе Србије ранију исплату првог дела мартовске пензије, пре

Ускрса, као што је било урађено прошлог месеца, пред изборе за одборнике Скупштине Београда. На тај начин би се, како је наведено, помогло да се "најстарија популација припреми за празник".

Да ли држава на најстарије грађане мисли само пред изборе и какав је материјални положај пензионера?

Председник Удружења синдиката пензионера Србије Михајло Радовић каже да се пред изборе води рачуна о томе да се пензионерима удовољи, али да је данас стање још горе и да се не види начин, са овим односом државе, како да се из те ситуације изађе.

Истакао је, како је рекао, даљи наставак растурања имовине ПИО фонда. "Пре пет месеци су рекли да ће пензије свести на социјалу", додаје и то, говорећи о проблемима с којима се сусрећу пензионери.

Ми смо и наши послодавци издвајали у Пензиони фонд, то је била штедња за наше старе дане, каже, а држава је узимала од тога огромна средства, из тога свега изградила гомилу објеката, инфраструктуре, све у причи да ће то бити у функцији пензионера, наводи гост Дана уживо.

А сада нас ваучерима маме, да одемо тамо седам дана за 60.000 динара, додаје.

Петсто хиљада пензионера прима мање од 11 хиљада, наводи. Имамо потрошачку корпу која је шест пута већа од онога што поједини пензионери примају, додаје. Подсећа да је просечна пензија 23.000 динара.

Део пензионера је нападнут, отете су им пензије, а делу се учинило да су у бољој позицији, каже. "Кад погледају рачуне комуналија и струје - нек погледају шта се десило од 2014. године до сада. Ми смо у неким математичким варијантама добили 7,2 посто за тај период, а цене поједине су отишле до 30 одсто", наглашава и додаје: "Они кажу да је дато, као да то ми нисмо зарадили... Морају да нам врате шта су нам узели, ми ћемо тражити и камате".

Синдикат пензионера је најавио да ће судски тражити право да се наследницима пензионера умрлих од ступања на снагу закона којим су им пензије умањене од 2015. године, надокнади тај новац.

Радовић наводи да је формирана екипа адвоката и судија, и да припремају упутство како треба да се поднесу докази да би се покренула та иницијатива, што се може наћи на њиховом сајту. Од тог "доброг живота" умрло је само протекле године 80.817 пензионера и запослених, подвлачи.

Каже да, ако је неспорна чињеница да су пензије лична својина, онда је неспорна чињеница да људи који су је зарадили могу и да је добију.

Право на тај новац не може бити ускраћено њиховим наследницима, каже Радовић и наводи да ће тражити да се њима то врати. Додаје и да ће сигурно тражити камату.

Говорећи о смањењу пензија, Радовић каже да нико никада није доказао да је држава била пред банкротом, и да ниједног тренутка нико није питао пензионере да ли желе да учествују у томе "да спасу земљу од банкротства"

"Уколико врло хитно до септембра не буду одговорили, ми идемо пред Стразбур, заједно са нашим захтевом да се наше пензије врате, односно да оборимо закон", наводи.

Каже да постоји дискриминација група људи јер се несразмерно сноси терет онога шта се десило у држави.

Влада својата имовину пензионера, сада се продају две бање, правду ћемо потражити, јер ПИО фонд доноси одлуке мимо пензионера, додаје. Каже да нису само у питању бање, ту су и РХ центри, станове за пензионере, "десови" и објекти за особе са инвалидитетом... Са огромном имовином сада располаже четворица људи, каже Радовић, кји истиче да се сада у јавности прича о приватизацији Куршумлијске бање, која је, како наглашава, чиста имовина ПИО фонда.

Радовић истиче да нико не брине о 320 хиљада инвалида рада, и да њих нема нигде на радару Владе, а да им је потребна нега.

Никада нико није сметао ниједној влади да ваде чиме хоће из Пензионог фонда и сада ми треба да се сносимо последице због тога што је неко градио путове, газеле, бахато се понашао, а ПИО фонд уместо да је инвестициони фонд, ми смо у позицији сада да нам неко нешто "дарује" и да се погађамо шта смо добили, навео је Радовић.

"И данас се вади из ПИО фонда и данас је прича да милион и 600 хиљада иде на адаптацију првог спрата у ПИО фонду, а немамо да вратимо пензије", каже.

Сматра да држава не брине много о пензионерима.

"Испада да им је стало да што пре помремо, нема ту никакве бриге, никакве стратегије, никакве политике која се у том смислу води... Можда нема пара довољно, али можда може да буде распоређено другачије, да не иде све тим тајкунима и на све те тендере, јер ту се перу паре".

Мислим да се појединци у овој влади и држави инате с пензионерима, оцењује.

Велика је превара да ова влада штити пензионере, њих милион и 50 хиљада, који имају пензије испод 23.000 динара, јер и њих стижу сва могућа поскупљења, а наводна је прича да имају субвенције, каже. Да би то добили, треба им гомила папира, а ко зна у каквој су ти људи ситуацији, каже. Можда су и више од ових других преварени, закључио је гост Дана уживо.